

Rep. LXII^A. 2. no. 62.

15,825

Magnificus

Academiae Francofurtanae

RECTOR

Illustris & Generosus Dn.

DN.

FERDINANDVS

Liber Baro de Biberstein

Dn. in Forst & Pforten &c.

PRORECTORE MAGNIFICO

V. CL. DN.

M. DAVIDE ORIGANO

Mathematicum Professi. Publ.

Ad deductionem funeris, quod

Nobiliss. & doctiss. Iuveni

Dno. HEINIO DE PFVEL

hæredi in Gartzin & Trebnitz

solemniter in paterno solofiet:

honorificè autem efferetur

ad diem VIII. Iulij anni 1603.

Cives Reipubl.

Literaria

Universos invitat.

Typis Scieurinis.

M. D. WILHELM

1784

RECTOR

1784

FERDINAND

1784

1784

1784

M. D. WILHELM

1784

1784

1784

1784

1784

1784

1784

1784

1784

1784

1784

RECTOR ACADEMIAE.

SI adversus inevitabilem fati necessitatem, vel natalium splendor, vel familiae decor, vel speciosissimus ipsarum virtutum color possent quicquam: nihil opus tristia publice denunciari Mortuali a nobilissimam i quondam modestissimiq; juvenis D. HEINRICH Pfuel, quem majorum Parentisq; celebritas luce, familiae amplitudo & dignitas honore & amore, studiorum Virtutumq; maiestas vitam dignissimum perpetuo ostendebant. Sed quia Parca illa, antiphrastice sic dicta, nulli neq; honori neq; aetati parcit, & Atropos quasi inflexa, sine lege ac pro libitu tam hos quam illos ferit: exemplum humanae fragilitatis nobis iterum proponi, nosq; in meditationem brevis aevi & huius incerti, rursus adduci; ad caelestium & vere immortalium bonorum desideria magis accendi, hodierno funere necessarium credas

Aij

um credamus. Nihil enim vitæ nostræ fugacitatem
magis quam inopinatus in ipso ætatis flore adolescentū
obitus demonstrat: nihil æquè oculos ad exoculatum
istud Mortis Idolum falcemq; ejus, quam subita viridi-
um etiam herbarum defectio conuertit: nec excitari in
nobis majus cælestem acquirendi gloriam & bona illa
nunquam peritura desiderium quam inde potest, vbi
quæ hic admiramur & suspicimus tam subito eripi
amittiq; conspiciamus. Adeste ergo Ciues Academici &
in Pfulij nostri fato, conditionem singulorum lugete,
quot Morti ad nos portæ sint: certè non centum vt The-
bis, quas vocabant Hecatompylon, sed infinitæ, paucis
animadvertite. In lucem hanc productus erat Pfulius
anno Christi 1583. prid. Kal. Iulij à Parentibus,
magnifico illo strenuo & nobilissimo Archistratego dn.
HEINIO à Pfuel, cujus fides, integritas & virtus
heroica non solum illustrissimis Marchiæ Principibus
& Electoribus, quibus à consilijs quondam erat bellicis:
sed exteris etiam Ducibus in Gallijs, Vngaria, Dania,
Belgio sic fuit cognita, ut in admiratione & venerati-
one esset omnium: matre autem nobilissima Catharina
Bredovia, ex domo Cremmensi, fœmina omnium virtus
tum matronalium laude decorata. Prætereo hic splendo-
rem & celebritatem majorum: velut auj dn. Georgij à
Pfuell

Pfuell in Friedersdorff / proavi Melchoris à Pfuel
in Quielitz Consiliarij Brandenburgicj, abavi Nico-
lai à Pfuel in Lauenburgk, qui cum illustrissimo E-
lectori sua probasset undiq; studia & in patriam merita,
non solum Bricensium oppido cum sex pagis donatus, sed
& Equitis aurei dignitatem consecutus est : at auj
Heinij à Pfuel, qui Electori Brandenburgico ante
annos bene longos à consilijs fuit. Nec maternam præ-
dicare libet prolixè lineam: aviã Dorotheam de Bismar-
ken ex domo Borgstell, Hassonis à Bismarken filiam,
proaviã Margaretham à Krummenseh in Landsberg
Ebelis à Krummenseh filiam : abaviã Catharinam de
Arnim ex domo Zichouu Iohannis ab Arnim filiam:
atauiã Liboriam à Berfeldin &c. quorum & quarum
omniũ memoria est ευλογίας. Satis enim paternum un-
diquaq; claruit nomen, quod in omnibus militiae ordini-
bus & præfecturis augustum fuit. Iam quia fortes cre-
antur fortibus & bonis : quem non istius tãtã latis-
simæ arboris fructum sperare, quod non solum corporis
at animi etiam robur expectare quondam licuit? In-
tellexerat autem Parens ille magnanimus, & ab alijs
decantari passim audierat quantum prodesent literæ,
non pacis duntaxat, at bellorum etiam temporibus: ubi
consilia nec tutius nec melius quàm quæ ex cognitione
rerum

Aij

rerum

rerum alibi gestarum, observatione locorum, morum,
armorum, dimensione turrium, aggerum, montium;
directione aeneorum tormentorum, uno verbo ex studijs
sive historicis sive Geographicis, sive Mathematicis
sive alijs petuntur: Sicut ad bella etiam inter gentes
quascunq; seu inter reges sedanda nil idoneum, nil ma-
gis accommodatum literarum munere excogitari posse,
Diodorus ille Siculus pronunciauit. Idcirco non mayo-
rem duntaxat natu filium nobilissimum & literatiss.
virum Dn. Melchiorum à Pfuell, virtute & peri-
tia longè præstantissimum: sed hunc etiam juniorem
disciplinis imbuendum tradidit humanioribus, eumq;
Fürstenwaldiam, Cotbusium, Brandenburgum in lau-
dabilem quam Salernianam vocant Scholam animi in-
genijq; colendi causâ, maturè misit. Vbi solertiae & pietatis
suae æmulos inuenit multos, testes reliquit quã pluri-
mos. Ad Academiam nostram vix ante sex hebdomadas
Consilio tutorum, inprimis magnifici nobiliss. & clarissi-
mi Viri dn. Christiani Distelmeierij in Radesleben &
Malsdorff Marchiæ quondam Cancellarij, iudicio ad-
ductus, ejus industriæ dedit indicia; vt non calcar, at
frenum videretur paulò post tam acriter & alacriter cur-
renti iniiciendum: ejus modestiæ & pietatis argumenta
domi exhibuit, vt nec diceret, nec audiret quicquam
nisi

nisi quod honestum : nec se aut in quietem compone-
ret, aut ab ea se leuaret, quin precatone frequenti,
lectione Bib'iorum diligenti, diuinas operas tum finisset
tum imhoasset. At o' citam laborum omnium & studio-
rum periodum : o' fallaces hominum spes & expecta-
tionem : o' ineluctabile fatum. Dum id vrget cum
maximè studium, cuius causa huc se receperat, febre
corripitur repentina, circiter eum quo natus erat ante
XX annos diem, trigesimum nempe Iunij, omniq; cele-
rius opinione, priusquam vel agnatis vel cognatis
quicquam referri posset, vtpote Medicis de salute nes-
quicquam dubitantibus, nec ijs qui egroti curam impens-
sissimè habebant, triste aliqui dominantibus, postquam
auribus animoq; sacra suscepisset alexipharmaca, ex-
tremum naturæ persoluit debitum. Siue autem malig-
nitas ea fuerit morbi, siue tacita veneni latentis suspi-
cio, ex nonnullis in corpore mortuo signis injecta istum
derepente accelerarit terminum : nostrum est primam
respicere causam, & hoc ex sacris oraculis statuere :
ne quidem capillum capitis citra Voluntatem condito-
ris nostri cadere : Iuuenes mirabili quodam & in-
scrutabili supremi Iudicis tolli iudicio : vel quia plus
aliquando ceteris amantur : quemadmodum Veterum
non ignota gnome : ὃν Φιλᾷ Θεὸς ἀποθνήσκει νέος : quem
diligit

diligit **DEVS** moritur juvenis: nec exempla siue **Enochi** qui mature non apparuit, quia placuit **DEO** anima ejus: siue **Trophonij & Agamedis**, quos **Apollo** ob pietatem singulare hoc quasi premio mortis subitaneae donarat: siue **Cleobis & Bitonis**, quibus matrem **Cyrippen** ad templum pertrahentibus, equorum aut bouum instar sub jugum missis, **Iuno** non aliud quam quod habebat precium summum tempestivae mortis rependit: vel quia maturius praesentibus eripiuntur malis: tantis quippe repleta malis praesens est **Vita**, juxta **Augustinum**, ut comparatione illius mors remedium esse putetur: vel quia futuris saepe praeripiuntur tempestatibus: siquidem **Pantoptes** ille ex alto profunda maris ac cordis humani perspicacius omni aquila pervidet: aureum statue caput in ferrum lutumque desisset: nouit: & idcirco subtrahit quos seductum aut corruptum, aut obduratum iri praesentit. Quaecumque omnino causa sit, **Voluntatem** supremam nulla antegreditur, quam nec reprehendere nec licet negligere: postquam in ea & ab ea **Vitae** nostrae mortisque uniuersae summa. In ea ergo acquiescendum fuerit lugentibus, imprimis nobilissimo **Dn. MELCHIORI à Pfuell** fratri, & affinibus reliquis: quibus quae de **DEI** in homines affectu & iudicio clementi, de termino uniuersique posito, de es-
fugio

fugio malorum repentino de carnis resurrectione in sa-
cris notata leguntur, fidem facere & debebunt & po-
terunt: benignitati, non seueritati, iuuenis hujus no-
bilissimi ascribendum esse obitum: metam & à Taxi-
archo terminum ita fixum, ita fuisse ei attingendum:
extra omnem impendentium calamitatum timorem eum
modò constitutū: & resurrecturum deniq; inæstimabili
gloria, qui nec gloriæ suæ satis hic viuere, nec naturæ
satis potuit.

Sed nec dubitabit quisquam ex omnibus, Pietati,
quæ erat in Dn. Henio, tantò majora in cælis redditum
iri præmia, quantò rarior & mirabilior solet esse pie-
tas nostro seculo, in ijs, qui agere tantum videntur in
seculo. Pfulium coluisse sacras literas, inq; ipso mor-
bo nihil quicquam quam cælestia appetuisse ex Verbo
DE Iremedia, quæ non inania sunt animorum blandi-
menta, sed vera angoris & mortis ipsius antidota, certi
sumus; ac proinde inter beatos omnino numerandum,
rectè concludimus: siquidem beati, astruente Chri-
sto, qui audiunt Verbum DEI & custodiunt illud: be-
ati, confirmante S. S. quibus remissæ iniquitates,
& quorum tecta sunt peccata: beati, testante Aposto-
lo, qui in Domino moriuntur. Quocunq; respicias, si-
ue ad vitam, quam egit inter mortales piam: siue ad
mortem,

mortem, quam superatis doloribus obiit tranquillam: nec
vita ipsius culpanda: neq; mors ejus accusanda; præ-
dicanda vero hoc erit nomine, quod ad cælos ipsi tam su-
bitū patefecit iter: ubi perfecta nobilitas: tuta sublimis-
tas, sempiterna securitas. Quia autem exuvijs istum de-
beri honorem intelligitis, ut decenter majorum Parens
tumq; inferantur monumentis: & nobilissimi hujus Iu-
uenis corpus solenni more ad Cæmiterium nobile quod
est in pago Garzin transferendum: à nobis honorifice
extra portam Urbis deducendum: Vestrâ testabimini
Ciues Academici frequentia, & quid ordini Equestri,
Lycæum nostrum ornanti, tribuatis: & quomodo florem
nobilissimum, tam acuta falce resectū doleatis; & quam
ipsi cogitationem de perpetuo celeriq; ad mortem cursu
alatis. Profectò quotidie morimur, quotidie demitur
aliqua pars Vitæ, & tunc quoq; cum crescimus, Vita
decrescit: hunc ipsum quem agimus diem, cum morte
diuidimus. Clepsydram non extremum stillicidium ex-
haurit, sed quicquid ante defluxit: & mortem non ul-
timus dies facit, sed consummat. Hoc cogitate: homi-
num sortem dolete, mortuo honorem tribuite, &
Valet.

C. P. D.

In obitu nobiliss. &
præstantiss. Iuuenis

DN. HENRI A PFVEL,
hæredis in Garzinn & Trebnitz etc.
παράμυθιον

Non orimur casu, morimur nec, credite, casu,
Pendet ab arbitrio vitaq; morsq; DEL.
Ille tulit florem generis, roremq; suorum,
Spem Patriæ. Sed enim non Libitina tulit.
Ille ex naufragio in portum, requiemq; locavit,
Tutus ut æternæ Sabbatha pacis agat.
Ecquid flere juuat! quid fata, immitia fata,
Quid miseræ arguimus conditionis opus?
Credite, nulla DEL, nulla est injusta VOLUNTAS,
Illius ó placeat, nostra sed ó taceat.
Tu nimium felix PFVLLI, uiridante sub æuo
Quem DEVS ad cæli gaudia tanta vocat.
At nos, quos sensu sine, sensim Vita relinquit,
Quod sumus, ingemimus: mox erit, & fuimus.

Christophorus Pelargus D.

EPITAPHIUM

Eiusdem,

Pfuliades dictus, posui mortalia uictus,
Non Stygis ulla palus, sed mihi certa
salus.

Cedite qui Lethum non creditis esse vire-
tum,

Quæ sunt viua, rigent, mortua sola
vigent.

